

РЕШЕНИЕ

№ 6378

гр. София, 27.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 29.09.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **5765** по описа за **2023** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-чл.228 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение от 26.04.2023 г., постановено по н.а.х. дело № 2844/2022 г. по описа на Софийския районен съд, СРС, НО, 103-ти състав е отменил Наказателно постановление (НП) № 33-00-648 от 01.02.2022 г., издадено от министъра на културата, с което на СУ „Св. К. О.“ на основание чл. 200, ал. 1, предложение второ от Закон за културното наследство /ЗКН/ са наложени 5 административни наказания, както следва: „имуществена санкция“ в размер на 25 000 /двадесет и пет хиляди/ лева, за нарушение на чл. 83, ал. 1, т. 1,б. „в“ във вр. с чл. 84, ал. 1 и ал. 2 от ЗКН, на основание чл. 200, ал. 1 от ЗКН е наложена „имуществена санкция“ в размер на 25 000 /двадесет и пет хиляди/ лева, за нарушение на чл. 83, ал. 1, т. 1,б. „а“ във вр. с чл. 84, ал. 1 и 2 от ЗКН, на основание чл. 200, ал. 1, предл. второ от ЗКН е наложена „имуществена санкция“ в размер на 25 000 /двадесет и пет хиляди/ лева, за нарушение на чл. 83, ал. 1, т. 1,б „г“ във вр. с чл. 84, ал. 1 и 2 от ЗКН, на основание чл. 228в, предл. първо от ЗКН е наложена „имуществена санкция“ в размер на 2 000 /две хиляди/ лева, за нарушение на чл. 228в, предл. първо във вр. с чл. 83а, ал. 7, т. 1 от ЗКН и на основание чл. 228в, предл. първо от ЗКН е наложена „имуществена санкция“ в размер на 2 000 /две хиляди/ лева, за нарушение на чл. 228в, предл. първо

във вр. с чл. 83а, ал. 7, т. 2 от ЗКН.

В срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК, вр.чл.63в от ЗАНН, решението е оспорено с касационна жалба от административнонаказващия орган /АНО/, с искане да бъде отменено и вместо него- НП да бъде потвърдено.

Наведените касационни основания са за нарушение на закона - чл. 348, ал.1, т.1 от Наказателнопроцесуалния кодекс /НПК/, вр.чл.63в ЗАНН. Осъществяването им е аргументирано с доводи, че въззивният съд неправилно е приел, че в акта за установяване на административно нарушение /АУАН/ и в НП не е посочена датата на извършване на нарушенията. В тази връзка сочи, че в двата акта, е посочено, че нарушенията по т.1-4 са извършени в периода от 17.08.2020 г., когато е началото на строителните дейности на строителната площадка до 24.01.21 г., когато изтича 160-дневният срок за завършване на дейността по договора, сключен между С. университет и „Диел Трейд“ ЕООД. За нарушението по т. 5 актосъставителят и АНО са посочили, че извършването му е започнало на 25.01.21г., денят, следващ 24.01.21 г., когато изтича 160-дневният срок за завършване на дейностите по договора, сключен между С. университет и „Диел Трейд“ ЕООД, сред които е и фасадната консервация и реставрация, и ремонта на покрива, и е завършило на 03.02.21 г., когато изтича регламентираният в чл. 83а, ал.7, т.2 от ЗКН 10-дневен срок. Петте нарушения се изразявали в бездействие, което не било осъществено на конкретна дата, а е продължило през дълъг период от време, което е характерно за нарушенията, осъществявани чрез бездействие. Оспорва се изводът на СРС, че актосъставителят, а после и АНО са се задоволили само да възпроизведат периода за извършване на строителните дейности, като са се позовали единствено на табелата, поставена на строителната площадка и не са събрали никакви други доказателства. По отношение на нарушенията по т.4 и 5, счита, че доколкото срокът за уведомяване на компетентните органи за началото на консервационно-реставрационните дейности по фасадата и ремонта на покрива започва да тече от началото на осъществяването на тези дейности, респективно срокът за уведомяване на съответните органи за завършването на тези дейности е нормативно определен в чл. 83а, ал.7, т.2 от ЗКН - 10 дневен от приключване на работите, т.е. тези последни две нарушения са безспорно установени от актосъставителя и АНО.

Касаторът депозира и писмено становище за основателност на жалбата, а като евентуално релевира възражение за прекомерност за заплатеното адвокатско възнаграждение.

Ответникът по касационната жалба също не се представлява в съдебно заседание, но депозира молба, че оспорва жалбата по съображенията в писмения отговор. Заявява искане за разноски.

Участващият по делото прокурор от С. градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и тези, за които следи служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, вр.чл.348 и чл.354 от НПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва неблагоприятното за него въззивното решение и срещу акт, подлежащ на касационен контрол. Спазен е и законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна, по следните съображения:

Установената по делото от СРС фактическа обстановка, която касационната инстанция в съответствие с чл. 220 АПК, вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН възприема изцяло е, че във връзка с получен сигнал с вх. № 33- 00-648/02.10.2020 г. относно извършващи се строително-монтажни дейности по едноетажна сграда с идентификатор 68134.902.4.2 по Кадастралната карта и кадастралния регистър /КККР/, разположена в имотните граници на Биологическия факултет, находящ се в [населено място], [улица] стопанисван от СУ „Св. К. О.“, на 21.05.2021 г., на място в обект: сграда с идентификатор 68134.902.4.2 по КККР, била извършена проверка от служители на Главна дирекция „Инспекторат за опазване на културното наследство” в МК. Проверяващите служители установили, че сградата не притежава статут на единична недвижима културна ценност, но подлежи на ограничителен режим по смисъла на Закона за културното наследство, тъй като попада в имотните граници на обект „Сграда на [улица], УПИ II-4, кв. 59, идент. № 68134.902.4.1, район „Л.“ - СО, [населено място]“, доколкото се намира в двора на сградата „Агрономически факултет, сега Биологически факултет“ - недвижима културна ценност, декларирана с писмо № 1787/21.05.1976 г. на НИПК като паметник на културата и обявена в ДВ бр. 25 от 1998 г. като архитектурно-строителен паметник на културата с категория „национално значение“. Освен това, било установено, че сградата на Биологическия факултет попада в обхвата на територия с културно-историческо наследство със статут на групова недвижима културна ценност - Зона „Л.“ /Ж-7/, [населено място], деклариран с Писмо № 4469 от 22.08.1986 г. като групов паметник на културата.

При направената проверка относно едноетажната /помощна/ сграда - лаборатория, с идентификатор 68134.902.4.2 по КККР, намираща се в границите на недвижимата културна ценност, били констатирани извършени и приключили строително-ремонтни дейности, изразяващи се в подмяна на дограма /била поставена нова ПВЦ дограма/; поставяне на три броя алуминиеви входни врати; подмяна на външната мазилка на сградата с червен цвят и несъответстваща на фасадното цветово оформление и стилистика на сградата на Биологическия факултет; промяна на фасадното оформление на сградата вследствие на промяната на конфигурациите на фасадните отвори; наличие на цялостно вътрешно преустройство на сградата, на поставено външно климатично съоръжение на фасадата, както и на извършен цялостен ремонт на покрива на сградата и подмяна на улуците. Проверката продължила по изискани и представени документи, въз основа на които контролните органи установили, че за извършените строително-монтажни работи, а именно: реконструкция, ремонт и преустройство с промяна на външния вид на строежа, както и монтаж на външни климатични съоръжения на сградата, попадаща в имотните граници на единичната културна ценност, в Националния институт за недвижимо културно наследство /НИНКН/ и в Министерство на културата не била представяна техническа документация, която да е съгласувана по реда на чл. 84, ал. 1 и ал. 2, съгласно чл. 83, ал. 1, т. 2, буква „а“ и „в“ от ЗКН, както и в изпълнение на разпоредбите на чл. 151, ал. 2 от Закона за устройство на територията. Резултатите от проверката били обективирани в Констативен протокол с вх. № 33-00- 648/04.08.2021 г. От контролните органи също така било установено, че за извършването на фасадна консервация и реставрация и ремонт на покрива, съгласно чл. 83а, ал. 1, т. 1 от ЗКН, възложителят СУ „Св. К. О.“ бил длъжен да уведоми писмено Столична община, район „Л.“, МК и НИНКН за започване на изпълнението, както и за завършване на изпълнението - в 10-дневен срок от завършването му, но същият не бил изпълнил

задълженията си, регламентирани в чл. 83а, ал. 7, т. 1 и т. 2 от ЗКН.

С покана изх. № 33-00-648/08.06.2021 г., Р. на СУ „Св. К. О.“ бил поканен да се яви на 13.08.2021 г. в сградата на Министерството на културата за съставяне и връчване на АУАН. На указаните в поканата дата и място се явил Г. А. В. - заместник-ректор на СУ „Св. К. О.“, който обаче не бил изрично упълномощен да получава акт за установяване на административни нарушения по ЗКН. Предвид това, в присъствието на двама свидетели и в отсъствие на нарушителя, въз основа на установеното при извършената проверка инспектор в РИОКН - ЦРП - С. в Главна дирекция „Инспекторат за опазване на културното наследство” в МК, съставил против СУ „Св. К. О.“ акт за установяване на административни нарушения /АУАН/№24/13.08.2021 г. за извършени пет нарушения, както следва:

1) за това, че с подмяната на улуците и дограмата и поставянето на три броя алуминиеви входни врати /текущ ремонт по смисъла на § 5, т. 43 от ДР на ЗУТ/ на сграда, с идентификатор 68134.902.4.2 по КККР, намираща се в имотните граници на горепосочената недвижима културна ценност, без съгласуване по реда на чл. 84, ал. 1 и 2 от ЗКН, е реализирал фактическия състав на административно нарушение по чл. 200, ал. 1, предл. второ във вр. с чл. 83, ал. 1, т. 1, б. „в“ от ЗКН;

2) за това, че с осъществяването на цялостно вътрешно преустройство, на цялостен ремонт на покрива и цветово фасадно оформление на сградата с идентификатор 68134.902.4.2 по КККР в защитена територия на опазване на културното наследство, без проведена съгласувателна процедура по чл. 84, ал. 1 и ал. 2 от ЗКН, е реализирал фактическия състав на административно нарушение по чл. 200, ал. 1 във вр. с чл. 83, ал. 1, т. 1, б. „а“ от ЗКН;

3) за това, че с поставянето на външно климатично съоръжение на сградата с идентификатор 68134.902.4.2 по КККР в защитена територия на опазване на културното наследство, без проведена съгласувателна процедура по чл. 84, ал. 1 и ал. 2 от ЗКН, е реализирал фактическия състав на административно нарушение по чл. 200, ал. 1, предл. второ във вр. с чл. 83, ал. 1, т. 1, б. „г“ от ЗКН;

4) за това, че с неуведомяването в писмен вид на общината по местонахождението на обекта, Министерство на културата и НИНКН за започване на изпълнението на фасадна консервация и реставрация и ремонт на покрива на сградата с идентификатор 68134.902.4.2 по КККР, е реализирал фактическия състав на административно нарушение по чл. 228в във вр. с чл. 83а, ал. 7, т. 1 от ЗКН;

5) за това, че с неуведомяването в писмен вид на общината по местонахождението на обекта, Министерство на културата и НИНКН за завършване на изпълнението на фасадна консервация и реставрация и ремонт на покрива на сградата с идентификатор 68134.902.4.2 по КККР, е реализирал фактическия състав на административно нарушение по чл. 228в във вр. с чл. 83а, ал. 7, т. 2 от ЗКН. Като място на извършване и на петте нарушения в АУАН била посочена сградата с идентификатор 68134.902.4.2 по КККР, разположена в двора на Биологическия факултет /обявен за недвижима културна ценност с категория „национално значение“/ на [улица], район „Л.“ - СО, [населено място].

В акта е отразено, че първите четири нарушения са извършени в периода от 17.08.2020 г., когато е началото на строителните дейности на строителната площадка до 24.01.2021 г., когато изтича 160-дневният срок за завършване на дейностите по договора, сключен между С. университет и „Диел Трейд“ ЕООД. Относно петото нарушение в акта е посочено, че същото е извършено в периода от 25.01.2021 г. -

денят, следващ 24.01.2021 г., когато изтича 160-дневният срок за завършване на дейностите по договора, сключен между С. университет и „Диел Трейд“ ЕООД, сред които е и фасадна консервация и реставрация и ремонт на покрив до 03.02.2021 г., когато изтича 10- дневният срок, регламентиран в чл. 83а, ал. 7, т. 2 от ЗКН. На 13.08.2021 г.

На 07.10.2021 г. препис от АУАН бил връчен на упълномощен представител на СУ „Св. К. О.“, който подписал акта без възражения. Такива не постъпили и в срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН.

Въз основа на така съставения АУАН и при идентично описание на нарушенията и дадената им правна квалификация, министърът на културата издал обжалваното НП № 33-00-648 от 01.02.2022 г., с което за горепосочените пет административни нарушения наложил на Софийски университет „Св. К. О.“ пет административни наказания „имуществена санкция“ в общ размер на 79 000 /седемдесет и девет хиляди/ лева. Препис от НП бил връчен на жалбоподателя на 08.02.2022 г., а на 22.02.2022 г. пред наказващия орган е депозирана жалбата срещу НП.

За да отмени оспореното пред него решение, въззивният съд е приел, че в процедурата по ангажиране на отговорността на Софийски университет „Св. К. О.“ е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, представляващо основание за отмяна на атакуваното наказателно постановление. Нарушението се изразява в непосочване на дата на извършване нарушенията както в АУАН, така и в НП. Обосновал е извод, че с отбелязването в АУАН и в НП единствено на периоди, за които се отнасят нарушенията, са нарушени изискванията на чл. 42, т. 3 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН.

Решението е правилно.

Потвърждава се извода на СРС за липса на адекватно описание на нарушенията и датата на извършването им. В случая изпълнителното деяние на нарушенията се осъществява чрез бездействие, съчетано с действие / за първите три нарушения, съотв само с бездействие са 4-то и 5-то нарушение, но това не създава изключение от изискването на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. Датата на нарушение е съществен елемент от противоправната деятелност. Тя обуславя и дължимата от съда проверка, дали производството е започнало и протекло в предвидените давностни срокове.

За да бъде изпълнено изискването на чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН, следва да е посочен конкретно моментът, в който бездействието става противоправно, а не периодът на извършване на СМР. В случая, както правилно е приел СРС, това е началото на строително-ремонтните дейности, съответно изтичането на 10-дневния срок от завършването им за нарушението по пункт пети от НП, при които дейности липсата на извършено по реда на чл. 83 и чл. 84 от ЗКН съгласуване, както и на уведомяване по чл. 83а, ал. 7, т. 1 и т. 2 от ЗКН, определя изпълнените строително-ремонтни дейности като нарушения.

АССГ обаче не е съгласен, че датата на процесните нарушения по пунктове 1-5 от НП е обективно установима-това не е началната дата на посочения период, именно 17.08.2020 година за първите четири нарушения. И в АУАН, и в НП е посочено, че това е „планираната дата на започване на работа на строителната площадка“. Доказателства, че планираната дата е и реалната дата на започване на СМР няма. Всъщност тази дата е залегнала в АУАН и НП единствено въз основа данните, посочени в информационната табела, поставена на обекта, т.е почива изцяло на предположение. Още по-малко пък е установима датата на извършване на процесните

СМР, описани в първите приети за извършени три нарушения, тъй като е безспорно, че не всички СМР по договора между С. университет „Св.К. О.“ и „Диел Трейд“ ЕООД са съставомерни. В административнонаказателното производство не са положени адекватни усилия за законосъобразното му провеждане. Изглежда същото да е проведено единствено за външното привидно удовлетворяване на обществения интерес, с оглед на подадения сигнал, придружен със снимки, който е предизвикал извършването на проверката.

Важно е да се посочи още, че в случая не се касае за продължено нарушение, осъществено чрез бездействи или бездействие и действие. Продължено нарушение е налице в случаите, когато субектът на нарушението реализира непрекъснато състава на конкретен вид нарушение по ЗКН през определен период от време. Периодът започва с изтичането на срока, в който задълженото лице е следвало да извърши конкретно предписано действие. Периодът продължава, докато не бъде изпълнено това задължение или пък това противоправно състояние не бъде прекратено. Данни за това няма-извършените СМР не са премахнати и предишното положение не е възстановено, нито пък е осъществено дължимото поведение /а за първите 4 нарушения последното е и обективно невъзможно след извършване на процесните СМР и докато те не са премахнати/. За продължените нарушения е характерно, че се създава едно трайно противоправно състояние, което продължава до неговото прекратяване. При продължените нарушения съставът се осъществява трайно, непрекъснато, докато не настъпят някакви обстоятелства (зависещи или не от волята на дееца), които го прекратяват, като независимо от времетраенето на проявата тя представлява едно нарушение. Това означава, че трайно, непрекъснато (до прекратяването) се осъществяват всички признаци от обективна и субективна страна на съответния състав на нарушение. Да се приеме, каквато изглежда е логиката на административнонаказващия орган, че нарушенията са продължени, означава да се съгласим, че с изтичането на срока за изпълнение на СМР по договора между С. университет „Св.К. О.“ и „Диел Трейд“ ЕООД нарушението е преустановено. В случая обаче с изтичането срока за изпълнение на задължението, деянието се явява довършено, щом са осъществени всички признаци от обективна страна от субекта ЮЛ.

Като е достигнал до извод, че в АУАН и НП няма надлежно посочена дата на извършване на нарушенията, което съществено процесуално нарушение, и на това основание е отменил НП, въззивният съд е постановил правилно решение.

В рамките на заявените касационни основания и при извършена служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК съдът не констатира друг порок за касиране на оспореното решение, поради което и на основание чл.221, ал.2 АПК вр. чл.63 ЗАНН същото се оставя в сила.

При този изход на спора, и на основание чл.143, ал.3 АПК, вр.чл.63д, ал.1, предл.2-ро ЗАНН, своевременно заявеното искане на ответника за присъждане на разноски е основателно и следва да бъде уважено. Доказаните разноски-заплатено възнаграждение за защита, осъществена от един адвокат- са в размер на 8950 лева, а с ДДС-10 740 лева. Адвокатското възнаграждение е определено в минималния размер по чл.7, ал.2, вр.чл.8, ал.1 от Наредба№ 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските

възнаграждения за всяка една от наложените пет имуществени санкции, поради което и възражението за прекомерност е неоснователно.

Воден от гореизложеното и на основание чл.221, ал.2 АПК, вр.чл.63в ЗАНН, Административен съд София град, XII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 26.04.2023 г., постановено по н.а.х. дело № 2844/2022 г. по описа на Софийския районен съд.

ОСЪЖДА Министерството на културата да заплати на С. университет „Св.К. О.“, БУЛСТАТ[ЕИК] сумата в размер на 10 740 /десет хиляди седемстотин и четиридесет/ лева, разноси по делото.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

2.

ЧЛЕНОВЕ:1.